

[Udenrigsministeren]

også Norge skal få det bedst mulige udgangspunkt for sit videre samarbejde med EPS.

Den dagsorden, der er foreslået af socialdemokratiet og det radikale venstre, fastslår helt præcist, hvad der også er regeringens opfattelse af den sag, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg var inde på indledningsvis, nemlig at regeringen bestandig i hele forløbet har bestræbt sig for at forhandle inden for rammerne af de to nævnte dagsordener, og at det videre arbejde selvsagt vil fortsætte inden for disse rammer.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Mens udenrigsministerens svar på spørgsmålet om artikel 6 endnu står i fuldstændig frisk erindring hos os alle, vil jeg gerne sige tak for svaret, fordi han bekræfter mig i den antagelse, jeg havde, nemlig at vi først får en periode fra nu af og frem til 1992, hvor hele bygen af forslag fra hvidbogen og andre forslag også skal gennemføres med kvalificeret flertal, og at Kommissionen i den samme periode frem til 1992 så med hver enkelt medlemsstat gennemgår de nationale love og administrative bestemmelser, som man kunne tænke sig at få praktet de andre lande, herunder Danmark, på, f.eks. græske regler, som man så kan komme med i 1992. Der er tale om en helt ny haglbyge af forslag, som skal tromles igennem med kvalificeret flertal, og det vil sige, at der i virkeligheden bliver to faser, hvor man skal igennem alle disse problemer. Jeg synes nok, det var værd at gøre opmærksom på, at der altså alene i artikel 6 ligger et ganske overordentlig stort problem, som vi også meget nøje må have analyseret rækkevidden af.

Gade (SF):

Jeg skal svare udenrigsministeren, at vi har haft åbenhed og papirer om de forslag, der er kommet på regeringskonferencen, fra et bestemt tidspunkt, hvor vi havde en kraftig diskussion her i folketinget også om at få denne åbenhed, men jeg skal kvittere for, at det har været sådan, og at offentligheden har haft adgang til disse papirer, som er kommet frem under regeringskonferencen.

Jeg vil hæfte mig ved udenrigsministerens betragtninger om EF-Parlamentet, hvor

udenrigsministeren forklarer, at parlament og demokrati kan være besværlig, og at det tager tid og besværliggør beslutningsprocessen. Det er rigtigt, men det er nok afslørende, at udenrigsministeren bruger billedet, når han taler om EF-Parlamentet. Jeg tror, at der i folketinget er et stort flertal, som mener, at den demokratiske kontrol med EF ikke varetages gennem EF-Parlamentet, men gennem det danske folketing og gennem markedsudvalget, og dermed ikke har brug for den kontrol, der ligger i EF-Parlamentet.

Det har været klart gennemgående under de EF-debatter, vi har haft tidligere, at et flertal af ordførere her i folketinget mener, det er flertallets indstilling. Det er vel også derfor, debatten har vist, at der er et flertal, som ikke vil være med til forslaget om at give EF-Parlamentet øget magt.

Det, der er foreslået, er en ændring af artikel 149 og indføjelser af en lang procedure, som er en tokammerprocedure. Jeg har forstået hr. Ivar Nørgaard sådan, at socialdemokratiet ikke vil være med til denne konkrete ændring af artikel 149. Jeg vil gerne spørge hr. Ivar Nørgaard, om det er rigtigt opfattet, at socialdemokratiet ikke vil være med til at ændre den artikel i Romtraktaten, hvori EF-Parlamentets magt er præciseret. Det er ret vigtigt, for jeg har forstået, at udenrigsministeren mener, at denne tokammerprocedure – en lang og stor ændring af den eksisterende traktat – ligger inden for dagsordenen, men at hr. Ivar Nørgaard mener, det ligger uden for dagsordenen, og at vi overtræder dagsordenen, hvis vi går med til det. Den forskel må vi vel se i øjnene eksisterer, men jeg vil bede hr. Ivar Nørgaard bekræfte, at hr. Ivar Nørgaards udtalelser klart markerer, at man ved at vedtage forslaget om EF-Parlamentets område overtrådte de dagsordener, der er vedtaget i det danske folketing.

Så er der spørgsmålet om åbningen af det indre marked, som kan være lidt af en mystisk sag for mange. I Romtraktatens artikel 100 under overskriften »Tilnærmelse af lovgivningerne« har vi i dag en paragraf om, at man ved enstemmighed kan udstede direktiver, der tilnærmer medlemsstaternes lovgivninger til hinanden. Det er den, man nu i en tillægsparagraf vil ændre sådan, at man vil gå over til kvalificeret flertal for en meget bred pakke, der hedder »Tilnærmelse af lovgivningerne«. Det er det, vi siger nej til med